

2016 SZEPT 9./8(1)

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 10.	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2016 -07- 21
PÉLDÁNY:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM:	22579/15
UTÓIRATON:	

Fővárosi Ítéltábla
32.Pf.20.472/2016/4-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Győző és Lencs Ügyvédi Iroda (.....) eljáró ügyvéd: dr. Győző Gábor) által képviselt Magyar Helsinki Bizottság (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 36-38.) felperesnek – Dr. Kiss Imre László Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Balaton utca 25., eljáró ügyvéd: dr. Kiss Imre László) által képviselt Fidesz Magyar Polgári Szövetség (1062 Budapest, Lendvay utca 28.) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 14. napján meghozott 65.P.22.573/2015/12. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 80.000 (nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes (a Fidesz Magyar Polgári Szövetség) megsértette a felperes (a Magyar Helsinki Bizottság) jóhírneve védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2015. május 22-i közleményében valótlanul állította, hogy a felperesi szervezet nemzetközi spekuláns pénztőke politikai megrendeléseit teljesíti tevékenysége során és fekete-fehér adatokat is próbál meghamisítani, továbbá, hogy a hazánkba érkező menedékkérők számával, összetételével kapcsolatos adatokat is hamisított 2014. évre vonatkozóan.

Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül az MTI-OS útján tegye közzé a bíróság jogsértést megállapító ítéleti rendelkezését azzal a kiegészítéssel, hogy a jogsértés miatt sajnálkozását fejezi ki.

Kötelezte továbbá arra az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.000.000 forint sérelemdíjat és 50.000 forint perköltséget áfa-val növelten.

A le nem rótt 60.000 forint eljárás illetékről úgy rendelkezett, hogy azt a Magyar Állam viseli.

A megállapított tényállás szerint jelen ügy előzményének tekinthető, hogy 2013. augusztus 17-én az alperesi szervezet akkori szóvivője, többek közt felperesnek a Soros György, illetve donor szervezetei általi támogatását kifogásolva azt állította, hogy egy amerikai spekuláns kör mintegy félmilliárd halálpénzt fizetett ki olyan álcivil szervezetek számára, akik hajlandók arra, hogy rendszeresen lejárassák Magyarországot, a Fideszt, a magyar kormányt, mindezt legfőképpen külföldön, külföldi fórumok előtt teszik meg, dollármillióikért. Ezen kijelentés miatt a felperes által indított perben a Fővárosi Törvényszék 70.P.24.716/2013/7. számú ítélete a felperes keresetének megfelelően jogsértőnek nyilvánította a fenti,

sérelmezett kijelentéseket figyelemmel arra is, hogy az alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő. Az alperes fellebbezése nyomán eljár Fővárosi Ítéltábla 2015. június 30-án kelt 2.Pf.21.345/2014/4/II. számú jogerős ítélete szerint az alperesi párt és szóvivője megsértette a felperesi szervezet jóhírét azzal, hogy valótlanul állította, a felperes azért kap támogatást a Soros György személyéhez köthető szervezetektől, hogy cserébe Magyarországot, az alperesi pártot és a magyar kormányt lejárassa.

A felperesi társadalmi szervezet 2010 óta hangsúlyosabban foglalkozik menekültkérdésekkel. Számos sajtómegnyilvánulása volt már korábban is a kérdésben. Megállapításai szerint 2014-ben a koszovói menekültek érkeztek jelentősebb számban, majd ez év második felében jelentek meg az egyéb háborús övezetnek számító térségekből, Szíriából, Afganisztánból és Irakból is menedékkérők. A felperes menekültügyi programjának vezetője Gyulai Gábor az ATV Start című műsorában beszélt a kérdékről számadatokat is ismertetve, illetve nyilatkozott az Origónak is. A menedékkérők összetételében bekövetkezett változásokról a felperes társelnöke Pardavi Márta is nyilatkozott az ATV riporterének a 2015. május 19-i Híradó című műsorban, a debreceni befogadó tábor bezárásával kapcsolatban. Ennek során elmondta, hogy senki sem tudja ránézésre megmondani valakiről menekült-e. A kérelmezők 3/4-e háborús konfliktusok elől menekül Afganisztánból, Szíriából, Irakból. A műsorban látható volt egy kördiagram, amely a 2015-ös évre vonatkoztatva ábrázolta, hogy a 43.000 menedékkérőből 75% afgán, szíriai és iraki volt. Forrásként a műsor készítői a felperest jelölték meg.

Az adását követően, május 21-én a kormányzóvivő közölte a nyilvánossággal, hogy a felperes adatai tévesek, a felperes pedig jelezte az adásbeli kördiagramon szereplő adatok pontatlanságát az ATV-nél. A televíziónál vizsgálták mi okozhatta azt, figyelemmel arra, hogy a grafikai ábrát nem a felperes készítette, ez a vizsgálat azonban nem vezetett eredményre. A felperes blogbejegyzésben reagált a kormányzóvivő kijelentésére, melyben részletes számadatokkal mutatta be miről nyilatkozott az adásban.

Ezt követően jelent meg a Fidesz közleménye az MTI-OS (Országos Sajtószolgálat) útján azzal a címmel, hogy „Fejezze be a Helsinki Bizottság a hazudozást a bevándorlókról”. Sajtóközleményében alperes kifejtette, hogy a nemzetközi spekuláns pénztőke politikai megrendeléseit teljesíti az álcivil felperes, mely „pofátlan módon a fekete-fehér adatokat is próbálja meghamisítani. Hazugságaikkal szemben a tény az, hogy 2014-ben a menedékkérők 4/5-e, de mintegy 35.000 ember nem háborús övezetből érkezett Magyarországra, tehát megélhetési bevándorló volt. Idén májusig a menedékkérők 17,3%-a érkezett háborús övezetből, vagyis az illegális határátlépők nagy többsége nem politikai menekült. Felszólítjuk a Helsinki Bizottságot, hogy fejezze be a hazudozást és legalább egy ilyen fontos és súlyos kérdésben ne a zsebeik Soros György pénzével való kitömésével legyenek elfoglalva.”

Az alperes sajtóközleményére a felperes is sajtóközleményt adott ki „A Fideszt bepereli a Helsinki Bizottság” címmel. Ebben beszámoltak a 2015. május 19-i ATV adásról, arról, hogy vezetőjük a menedékkérők összetételében bekövetkezett trendváltozásról tájékoztatta a nyilvánosságot. Az adásban a közléssel ellentétes tartalmú ábra volt látható, amely ábra azonban a felperesi szervezet vezetőjének nyilatkozatát és a riporter interpretációjával kapcsolatos adatokat tartalmazta. Ezen közléssel kapcsolatosan vádolta meg az alperes a felperesi szervezetet. A felperes e közleményében azt is kifejtette, hogy az alperesi sajtóközlemény manipulálja a statisztikákat, amikor azt állítja, hogy 2014-ben a kérelmezők 80%-a nem háborús övezetből jött. Őket megélhetési bevándorlónak minősíteni cinikus és embertelen dolog. Azzal kapcsolatban, hogy az alperesi sajtóközlemény stílusa nem megengedhető, és azt korábban már bíróság is elítélte, a Fővárosi Törvényszék 70.P. tanácsának fenti döntésére utalt.

Ezt követően nyújtotta be a felperes a keresetét, melynek elutasítását kérte az alperes. Hivatkozott arra, hogy az adásban valóban bemutatásra került a felperesre, mint forrásra utalva egy téves adatot ábrázoló

kördiagram. Indítványozta tanúk kihallgatását arra vonatkozóan hogyan került adásba ez az ábra. Állította, hogy a sérelmezett nyilatkozatot megelőzően kellő gondossággal járt el a felperes álláspontjának tisztázását illetően. A felperes által igényel 1.000.000 forint összegű sérelemdíjat eltűzöttnek tartotta a jogalap vitatásán túlmenően is, mert álláspontja szerint a felperes e körben nem bizonyított semmit.

Az elsőfokú bíróság ítélete jogszabályi alapjaiként idézte a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §, a 2:45. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. Azt az alperesi állítást, hogy a felperes a nemzetközi spekuláns pénztőke pénzügyi támogatásáért cserébe végez politikai tevékenységet jogsértőnek ítélte megállapítva, hogy ez olyan ténytartalmú kijelentés, melynek alapját az alperes nem igazolta. Utalt e körben a hasonló kijelentés miatt indított korábbi jogerős ítéletben kifejtettekre.

Az adatok meghamisítására és a 2014. évre vonatkozó hazug állításokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság nem látta bizonyítottnak, hogy a felperes adatokat hamisított. A 2015. május 19-i műsorban a felperes társelnöke, korábbi felperesi nyilatkozatokkal egyezően arról beszélt, milyen trendváltás következett be a menedékkérők összetételében. Az erre vonatkozóan rendelkezésre álló KSH adatok alátámasztották, hogy a korábban zömmel Koszovóból érkezett menekülők számaránya csökkent, míg a szír, afgán és iraki menekülők aránya jelentős mértékben nőtt. Szükségtelennek ítélte az ATV munkatársának kihallgatását arra vonatkozóan miként került arra sor, hogy a 2015. év négy és fél hónapra vonatkozó adatait kinek a hibájából értékelték egész évre vonatkozóan. A diagramot ugyanis nem a felperes készítette, az adásban a képviselője által elmondottak azzal nem voltak összhangban, mint ahogyan a felperes korábbi nyilatkozataival sem. A téves ábrán bemutatott adatokat cáfolta a május 21-i blogbejegyzésében foglalt nyilatkozat is. Ennek alapján az alperes alappal nem állíthatta május 22-én, hogy a felperes adatokat hamisított az ATV május 19-i Híradó műsorában. Olyan kijelentést pedig a felperes sehol sem tett, hogy 2014-ben a menedékkérők 4/5-e háborús övezetből érkezett ezért ennek cáfolata indokolatlan volt az alperesi közleményben, mellyel az alperes a felperest hamis színben tüntette fel.

Az elsőfokú bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és elégtétel adásként a sérelmezett közléssel hasonló módon rendelte el a bíróság ítélete rendelkező részének nyilvánosságra hozatalát.

Az 1.000.000 forintos sérelemdíj iránti kereseti kérelemnek is helyt adott az elsőfokú bíróság, mert valamennyi sérelmes kijelentés körében megállapítható volt a jogsértés. Rámutatott arra, hogy az indokolatlanul sértő, durva megfogalmazás tekintetében is megállapítható jogsértés, még akkor is, ha a felperes nem természetesszemély. A Fővárosi Ítéltábla töretlen jogértelmezése e tárgykörben az, hogy becsülete csak magánszemélynek van, az Európai Bíróság iránymutató gyakorlata szerint üzleti érdeke lehet jogi személynek vagy társadalmi megbecsültsége a társadalmi szervezeteknek. Amennyiben ez csorbul, a jóhírnév megsértését állapítja meg a bíróság, nem becsületsértést, még ha sértő véleménnyel is sérül a megbecsültség. Annak alátámasztására, hogy milyen körben terjedt az alperesi közlés, illetve a felperesnek mennyiben kellett magyarázkodnia és kik vonták kérdőre, az elsőfokú bíróság meghallgatta Gyulai Gábort, a felperes munkatársát. A tanú megerősítette, hogy szakmailag helyre kellett tenni az alperesi állításokat. Ugyanígy nyilatkozott dr. Pardavi Márta is a felperes törvényes képviselőjeként, aki a nemzetközi szervezetek képviselői által felvetett kérdések tényére utalt, amelyekben arról nyilatkoztatták a felperest rajta keresztül, hogy továbbra is szakmai alapokon látja-e el a menekültügyi munkát a felperes. Egy nemzetközi szervezet európai uniós referense is rákérdezett az alperesi közleményre, ez is alátámasztja, hogy magyar nyelvű nyilvánosságon is túljutott ez a hír. Az ennek alátámasztására csatolt két nemzetközi sajtómegjelenést az elsőfokú bíróság olyan értékeléssel vette figyelembe, hogy igazolták az alperesi jogsértés nagyobb nyilvánosságát is. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy magyar szervezetek, így az Eötvös Károly Intézet kiálltak a

felperes mellett, mert ez a kiállítás tényénél fogva is azt mutatja, hogy a felperes megtámadtatásként értékelte az alperesi közlés megtételét, és azt más szervezet is így értelmezett.

Úgy ítélte meg, hogy a felelős kormánypárt részéről a hitelesség a sajtó nyilvánosságán keresztül való megkérdőjelezése a felperes társadalmi megtételét kikezdi, illetve hátrányosan érinti. Alátámasztotta ezt a felperes Facebook oldalára történő bejegyzések tartalma is, bár ezeknek a névtelenségre tekintettel kisebb súlyt tulajdonított. A sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelembe vette, hogy a korábbi, 2013. augusztusi, részben hasonló tartalmú sértő kijelentés megtétele miatt a felperes nem kért nem vagyoni kártérítést, azonban az alperes ismételt jogsértő kijelentése miatt megvalósult újabb jogsértés nagyobb mértékű, milliós nagyságrendű sérelemdíjjal reparálható.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) és (3) bekezdései alapján változtassa meg úgy, hogy a felperes keresetét elutasítja.

Arra az esetre, ha a tényállás megállapításához további bizonyításra van szükség, kérte az ítéletet hatályon kívül helyezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az alperesi sajtóközleményt abból a szempontból, hogy az ítéletben a bíróság azt állapította meg, miszerint az alperes azzal sértette meg a felperes jó hírnevét, hogy 2014-es adatokat hamisított. Az alperes azonban ezt egyáltalán nem állította, sem a sajtóközleményben, sem az elsőfokú eljárásban.

Az alperes a sajtóközleményében az ATV Híradó 2015. május 19. napján sugárzott műsorában elhangzott valótlan adatközlésre reagált, ami szerint „a kérelmezők 3/4-e háborús konfliktus elől menekül, Afganisztánból, Szíriából, Irakból.” A műsorban egy ábrát mutattak, amely szerint a 2015-ben ideérkezett menedékkérők 75%-a volt afgán, szíriai és iraki. Forrásként a Helsinki Bizottság szerepelt.

Az elsőfokú eljárásban bizonyítást nyert, hogy a valótlan adatokat tartalmazó ábra megjelent a nagy nyilvánosság előtt, és a Helsinki Bizottság, mint forrás került megjelölésre a valótlan adatok mellett. A felperes nem igényelt helyreigazítást, a blogbejegyzése sem értékelhető ilyennek, az a nagy nyilvánossághoz sem juthatott el.

Az elsőfokú bíróság az alperes által becsatolt KSH adatok alapján tévesen a felperesi állítást vélte alátámasztani. Álláspontja szerint ezen csatolt kimutatások alapján megállapítható, hogy a felperes valóban nem mondott igazat, továbbá az általa készített ábra is valótlan adatokat tartalmazott. Az elsőfokú bíróság százalékos megállapításai nem támasztják alá a felperesi ábra adatait. A táblázatokból egyértelműen megállapítható, hogy az év első három hónapjára vonatkozóan a felperes valótlan adatokat közölt a bevándorlók számarányát tekintve, az alperes ezzel szembesítette közleményében. Az alperes tehát nem állított valótlanosságokat.

Kifejtette azt a vélekedését is, hogy az afgán és iraki bevándorlók nem háborús övezetből érkeztek, hanem a jobb élet reményében, gazdasági bevándorlóként, akiket napjainkban már visszaküldenek országukba.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes beadványában elismerte a szervezet Soros György általi támogatását, így az alperes nem állított valótlanosságot az anyagi támogatást illetően. A felperes az anyagi támogatás növekvő mértékét azonban csak 2010. évig bezárólag tárta az elsőfokú bíróság elé, nem ismeretes annak indoka, hogy az ezt követő időszakra milyen okból nem közölt adatot. Minden esetre a „trendváltás” így is megállapítható a szolgáltatott adatokból.

A felperes médiában elhangzott nyilatkozatai, nemcsak nélkülözik a valóságos adatokat, hanem nyomon kísérhető a felperes kifejezetten provokatív fellépése is az alperessel szemben.

Álláspontja szerint a perbeli közlemény esetében a Ptk. 2:44. § rendelkezéseit figyelembe kell venni, hiszen a felperes közszereplő. A külföldi sajtóvisszhang, álláspontja szerint nem lehet mérvadó.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a

közlemény nyelvtani értelmezéséből egyszerűen megállapítható, hogy amikor az alperes azt állítja, hogy a felperesi hazugságokkal szemben mik a valóságos adatok a menekültek számát illetően 2014. évre vonatkozóan, abból egyértelmű a következtetés, hogy a felperes adathamisítási tevékenysége erre az évre vonatkozik. A közlemény az ATV május 19-i adására nem tartalmaz utalást. Erre tekintettel az elsőfokú bíróságnak az adást, és az abban közölt kördiagramot nem is kellett volna vizsgálnia. Ettől függetlenül a felperes blogbejegyzésében tartalmilag helyreigazítást tett közzé, hiszen a helyes adatokat közölte megjelölve azt is, hogy az adásban bemutatott rajz hibás volt.

A közlemény célja álláspontja szerint annak megítélésakor, hogy az abban szereplő tényállítások mennyiben felelnek meg a valóságnak irreleváns.

A KSH adatok azt a felperesi álláspontot támasztják alá, hogy a kördiagramon szereplő adatok tévesek. Nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a felperest Soros György támogatná. Nyilvános adatok alapján is csak az állapítható meg, hogy kap olyan szervezetektől támogatást, melyek Soros Györgyhez köthetőek. Az alperes közleménye egyébként arra irányult, hogy a felperes megrendeléseket teljesít a támogatás ellentételezéseként. A támogatások időbeli meghatározására azért került sor, mert a felperes azt kívánta alátámasztani, hogy más kormányok idején is kapott támogatást, és akkor is bírálatokat fogalmazott meg. Álláspontja szerint az alperes nem véleményt formált, hanem valótlan tényeket állított, ezért a véleménynyilvánítás körében kifejtettek súlytalanok.

Az alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú ítéletnek fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a másodfokú bíróság teljes terjedelmében vizsgálta felül és a határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, mivel az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben felderítette, a vonatkozó jogszabályi hivatkozásai helytállóak, levont következtetéseivel a másodfokú bíróság egyetértett.

A felperes az alperesi közlemény három lényegi elemét kifogásolta.

A Legfelsőbb Bíróság 12. számú állásfoglalása szerint, melynek megállapításait a személyiségi jogi perekben is alkalmazni kell a sérelmezett közléseket a teljes szövegösszefüggésre tekintettel kell vizsgálni. Erre figyelemmel megállapítható, hogy az alperes a felperessel kapcsolatos véleményének adott hangot, amikor olyan szervezetnek minősítette, amely a nemzetközi spekuláns pénztőke politikai megrendeléseit teljesíti. Ezen értékítéletének alapját azonban az alperes kifejezetten azzal kívánta alátámasztani, hogy azt állította a felperes adatokat próbál hamisítani. Maga a közlemény ennek a próbálkozásnak az idejét, helyét nem tartalmazta, ezért helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy pusztán a közleményben írtak miatt az ATV adását nem kellett volna vizsgálni. Az alperes közleménye formailag ugyanis a felperes valamennyi, a menedékkérőkkel kapcsolatos tevékenységéről állította, hogy az ezzel kapcsolatos adatokról próbálja félretájékoztatni a közvéleményt. Ezt erősíti a közlemény utolsó mondata, melyben általánosságban szólítja fel a felperest a hazudozás befejezésére.

Az alperes védekezése, és a felperesnek a 2015. május 22-én kiadott közleményében foglaltak miatt – melyben maga is a május 19-i adásban elhangzottakkal hozta összefüggésbe a perbeli közleményt, – vizsgálható volt, hogy megállapítható-e adathamisítás a felperes terhére. Ennek során figyelemmel kellett lenni arra, hogy az adathamisításra törekvés olyan szándékos cselekmény, amely tevéleges, tudatos magatartást feltételez az elkövető részéről. Egy számszaki tévedés ilyennek nem állítható be. Az ATV adásában bemutatásra kerülő kördiagramot nem a felperes készítette, az adásban elmondottak nem fedték annak tartalmát. A felperes nyilatkozata az ábrán látható számokat nem tartalmazta csak arányokat említett, melyek a per során csatolt adatok alapján valóságosak voltak. Mindebből következik, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, hogy ebben a konkrét adásban, vagy bármikor máskor igyekezett volna a felperes a menedékkérők számadataira vonatkozó információkat elferdíteni. Az is nyilvánvaló, hogy a

két fél a Magyarországra érkező menekültekkel kapcsolatos felfokozott politikai, társadalmi vitában más szempontokat tart szem előtt annak meghatározásakor, hogy kit tekint menekültnek, vagy bevándorlónak, ezért a statisztikai adatokat is eltérően értelmezik. Ez azonban nem teremt jogosultságot az alperesnek arra, hogy adatok meghamisításával vádolja a felperest.

Ezt a valótlan állítást használta fel az alperes arra, hogy a felperesről kialakított negatív véleményét alátámassza. Perbeli védekezése is azt foglalta össze, hogy miután azt a felperes sem vitatta, miszerint Soros Györgytől, illetve hozzá köthető szervezetektől támogatást kap ebből egyértelműen következik az, hogy ezen támogatás fejében adnia kell valamit. Ezt az ellentételezést azonosította az alperes a migrációs kérdésben történő adathamisítással.

Ugyancsak a felperes tényhamisító munkáját igyekezett az alperes alátámasztani azzal a közlésével, hogy a felperes hazugságaival szemben 2014. évre vonatkozó, valósnak állított adatokat közöl. Ebből a közlésből egyszerű értelmezéssel is az következik, hogy a felperes 2014. évre vonatkozóan valótlan adatokat közölt. Ilyen adatközlést azonban nem tudott bizonyítani az alperes, e körben tehát egyértelműen valótlan tény állított a felperesről, mely egyben sértő tartalmú is.

Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy az alperes közleményében a sérelmezett közlésekkel a felperes a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése által oltalmazott jóhírnevét megsértette. Az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában részletesen kifejtette, hogy a hazai és az európai ítélkezési gyakorlat a közügyeket érintő nyilvános vitában elhangzott megnyilvánulásokat miként értékeli. Leszögezte, hogy amennyiben a közlés a kontextusa és célja alapján a közügyek vitatását érinti, úgy a vita korlátozásának csak minimális tere van. Az Emberi Jogok Európai Bírósága felfogása szerint amennyiben egy állítás igazságtartalma legalább részben ellenőrizhető tényállításról van szó [Lingens kontra Ausztria (9815/82), 1986. július 8., 42.]. A határeseteket az értékítélettel terhelt tényállítások jelentik, melyek esetében a vélemény szabadság nagyobb szintű védelmet élvez. Igaz ez az erős, túlzó kritikát megfogalmazó, akár polemikus stílusban megfogalmazott, ámde vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletek is. Ugyanakkor a vélemény nyilvánítás szabadsága már nem oltalmazza azokat a közléseket, amelyek célja önmagában a másik bántása, megalázása vagy a közügyekkel össze nem függő, öncélú támadása, megsértése. A perbeli esetben az elsőként sérelmezett közlést a másodfokú bíróság ez utóbbi kategóriába esőnek minősítette. Ennek során tekintettel volt arra, hogy valótlan ténybeli alapokon nyugvó olyan vélemény megfogalmazására került sor, melyhez hasonló jellegű közlés miatt már korábban jogsértést állapított meg a bíróság. Értékeln kellett, hogy az alperesnek a való tényekről nyilvánvalóan tudomással kellett rendelkeznie, mégis ennek ellenében tette meg nyilatkozatát. Az ilyen nyilatkozatok tekintetében jogos elvárás, hogy az alperesi szervezet, illetve ezzel megbízott képviselője a nyilatkozattal kapcsolatos körülményekről megfelelően tájékozódjék, és erre jelen esetben az objektív lehetőség megvolt. Különös körülményként értékelte a másodfokú bíróság, hogy a felperes személyében szakmai szervezet, kifejezetten szakmai tevékenységét érintette az alperesi nyilatkozat.

Az igényelt jogkövetkezmények megalapozottsága és alkalmazása terén a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság helyes indokaira csak visszautal.

A felperes által igényelt és az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összegére vonatkozóan is egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú döntéssel.

Kétségtelen, hogy az 1.000.000 forintos sérelemdíj relatíve magas összeg, de még abban a sávban mozog, amely a kialakult bírói gyakorlat alapján elfogadható. Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság az alperes terhére az ismétlődő magatartást. Azt, hogy a közlemény megfogalmazása, stílusa szükségtelenül bántó volt, továbbá azt, hogy a felperes a csatolt iratokkal és a per során kihallgatott

tanúk vallomása alapján a köztudomású tényeken túlmenően, igazolhatóan bekövetkezett hátrányt bizonyított.

Mindezek alapján az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a bíróság a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a felperesnek járó és, az ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére, melynek összegét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján határozott.

Budapest 2016. június 29.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Oláhné Szabó Margit
tisztviselő

